

beløb for de sidste 5 Aar at lægge til Grund for Samberegningen.

§ 11.

Hvad Noget maatte have mere i Løn, end der efter nærværende Lov tillægges hans Embede, beholder han som personligt Tillæg. Personlige

Tillæg bortfalde med de Beløb, hvormed Gagen forøges ved Alderstillaeg.

§ 12.

Denne Lov, der træder i Kraft den 1ste April 1863, underkastes en Revision inden Udlobet af Finantsaaret 1865—66.

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

I Rigsdagens 11te Sæssion forelagdes i Folkethinget Udkast til Lov om Lønninger for forskjellige paa Island ansatte Embedsmænd; med Hensyn til hvilket de stedfundne Forhandlingerne ledede til, at et ved Sagens 2den Behandling stillet Ændringsforslag, om at gjøre Loven af 30te December 1858 om Udbetaling af Gager og Lønninger i Finantsaaret 1859—60 gjældende for Finantsaaret 1860—61 i Henseende til vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd paa Island, blev vedtaget paa Rigsdagen og udkom senere som Lov under 24de April 1860, jfr. Rigsdagstidendes 11te Sæssion Anhang A. Sp. 627—644, Anhang B. Sp. 553—554, Folkethingstidenden Sp. 4129 ff. og 4234 samt Landstingstidenden Sp. 1799.

Det Udfald Sagen saaledes fik, maa efter det under dens Behandling Fremkomne antages at være foranlediget derved, at det islandste Althing, der havde haft Leilighed til at ytre sig over Sagen, med 14 Stemmer imod 10 havde andraget paa, at Udkastet ikke maatte udkomme som Lov for Island, men at dets Bestemmelser angaaende Embedsmændenes Gageforbedringer maatte, med passende Ændringer, optages i de aarlige Finantslove eller blive regulerede paa anden passende Maade, saalænge de finantsielle Forhold imellem Island og Kongeriget ere saaledes, som de nu ere.

Fra det i Aaret 1861 forsamlede Althing indkom imidlertid en allerunderdanigst Petition, hvori der med 16 Stemmer blev andraget paa:

- 1) at de Embedsmænd i Island, som lønnes af Statskassen, maatte, med Hensyn til Lønningerne blive stillede fuldkommen lige med tilsvarende Embedsmænd i Danmark, dog saaledes, at Landhøjskifus ved sin Ansættelse lønnes med 1200 Rd. og for hver 3 Aars Tjeneste erholder et Lønnings-tillæg, indtil hans Gage er stegen til 1600 Rd., og at Domkirkepræsten i Reykjavik af Statskassen årlig erholder et Lønnings-tillæg af 300 Rd. foruden den Huusleiehjælp, som han nu nyder.
- 2) at den Gageforhøjelse, som maatte blive bemeldte Embedsmænd tilføjet, bliver saa betimelig fastsat, at de kunne komme til at oppebære samme fra 1ste April 1862 at regne.

Ligeledes er der indkommet indtrængende, af vedkommende overordnede Autoriteter anbefalede Andragender fra islandste Embedsmænd om Gageforbedring, i hvilke det navnlig er gjort gjældende, at Forholdene i Island i den senere Tid, især efter Handelens Frigivelse, have udviklet sig saaledes, at det bliver mere og mere vanskeligt for de fastgagerede Embedsmænd at komme ud af det med de forlang Tid siden under ganske forskjellige Livsforhold i Island fastsatte Lønninger, samt at det store Misforhold, som fortiden finder Sted mellem de danske og islandste Embedsmænds Løn i de samme eller lignende Stillinger, bliver saameget mere paafaldende; naar henføres til, at der udfordres de samme Betingelser for at